

א שבת בצל הרצי הקדוש מליז'ענסק שמחת יום טוב חג הסוכות

- * בסכת הנועם אלימלך *
- * יבוא אל המלך בספר נועם אלימלך *
- * בצל החכמה הרצי מליזענסק *

לפרט קטן

הגיליון הוא תמצית ועריכה מהשעורים הנמסרים בקו שיעורי ליזענסק

0747-962-372

הערות והארות, תגובות ועובדות בעניי ליזענסק נשמח לקבל במייל nelizensk@gmail.com

בצל כנפי סוכתו של הרבי הנועם אלימלך

הרבי הנועם אלימלך לא הביא בספרו דברי תורה על הימים טובים. ולכן התחבטנו הרבה אם לכתוב או להביא ד"ת ליו"ט. שהרי אצל הרבי אין מכובדות בגלל שעכשיו יום טוב אז צריך לנכס את היום טוב כפי שאני מבין, וכל דברי תורה בספה"ק מביא יראת שמים. וכן הרי מצוה ללמוד עניני חג בחג הלא הם מסכתות סוכה-ביצה-חגיגה עם הראשונים והשו"ע וכפי שכותב הרבי בצעטיל הק', שלימוד הגמרא בהבנה עם המפורשים מביא לידי יראת שמים ובפרט ששזורים שם הרבה מאוד מאגדת חז"ל.

ולכן הבאנו שני דברות קודש של הרבי. הראשון. בענין שמחה בחג הסוכות שזה ענין עבודת השם בסוכות לצאת מהבית ולהיות בשמחה. השני. פירוש בהלל שמרומז בדברי תורה זה על הענין שנדונים על המים וישועות לכלל ישראל ברוחניות ובגשמיות. השלישי. עובדא מתלמיד של הרבי איך שלמד והבין עבודת הקודש הנרמז בחג הסוכות.

בברכת טוב עין הוא יבורך גוט שבת גוט יום טוב

***

במשלי: שמחה לאיש במענה פיו. נ"ל על פי דאיתא בגמרא רבי חנינא בן דוסא כשהיה מתפלל על החולה אמר זה חי כו', אמרו לו מנין אתה יודע, אמר להם אם שגורה תפילתי בפי כו', וזהו "שמחה לאיש" פירוש על ידי "מענה פיו", דהיינו תפילתו של האיש צדיק, אם שגורה בפיו אז שמחה הוא לו, שיודע שתפילתו רצויה מקובלת לפני המקום ב"ה. או יאמר דהנה יש ב' מדריגות בצדקות. א' מדרגת יראה היא הנקראת בשם יעקב, כמו שנאמר אל תירא עבדי יעקב, נמצא מצינו יראה אצל יעקב, והב' היא מדרגת העובד מאהבה, היא הנקראת בשם ישראל, דהיינו ישר אל, שהוא מודה ומשבח להשי"ת ב"ה בשירות ותשבחות, והוא על ידי אהבה רבה, ואיתא בחובות הלבבות שצריך האדם לקבל על עצמו תנאי הגירות בעולם הזה, כאשר האדם שהוא גר בארץ אחרת והוא שפל ונבזה בעיניו מאד, שאין לו אל מי לפנות, ותמיד בכל רגע הוא בעמוד וצא קאי, וממהר לעשות פעולותיו והצטרפותו בשעה מועטת זו, כמו כן צריך להיות העולם הזה נדמה בעיני האדם, כאשר מבואר שם באר היטב בצחות לשונו הזך והטהור, וזהו מדרגת יראה, שרואה בשפלותו ומתיירא מהבורא ב"ה הגדול והנורא.

והנה הצדיק צריך להיות עובד בשני המדרגות, דהיינו מדרגת יראה הוא התנאי הגירות והשפלות, ובמדרגת אהבה שהוא לחשב תמיד רוממות אל וגדולתו, והפעולה המביאה את האדם לידי אהבה, היא המחשבה הטהורה הזכה והצלולה, דהיינו שיסיר ממנו כל מחשבת חוץ, ולמעט בדיבורו בעניני העולם הזה כי אם לצורך גדול, ואותו הצטרפות יהיה גם כן לעבודתו יתברך שמו, ולחשב תמיד רוממות אל, ושיהא הילוכו בקדושה, ודיבורו בקדושה ביראת אל כל היום, ועל ידי זה הוא בא לאהבה רבה ושלימה. וזהו פירוש הפסוק "שמחה לאיש", דהיינו שהפסוק מלמדינו איך לבוא לידי אהבה שהיא השמחה, ואמר באיזה פעולה יבוא שמחה לאיש צדיק? "במענה" הוא לשון עינוי וסיגוף, דהיינו על ידי שהוא מענה ומסגף את פיו מדבר דבר שאינו צורך גבוה, וישמור פיו ולשונו מאד לדבר בקדושה, ועל ידי זה מחשבתו טהורה להיות מחשב רוממות אל וגדולתו, ובא לידי אהבת הבורא יתברך ובמצוותיו חפץ מאד, וזהו "גרים ותושבים אתם עמדי", שהקב"ה מצוה לישראל שיהיו עובדים אותו בשני המדרגות הנ"ל, דהיינו גירות היא היראה, ותושבים זה הוא מדרגת אהבה, כי הנשמה הבאה מלמעלה והלכה בכל העולמות עד העולם התחתון הזה, צריכה להיות גם כן מחשבת

תמיד בעולמות עליונים שהיתה בהם תושב, וזהו רוממות אל, וזהו פירוש הפסוק "גר אנכי" שאמר דוד המלך עליו השלום, ריבונו של עולם, מדרגות יראה היא הגירות והשפלות יש בי, אך על זאת אתפלל "אל תסתר ממני מצותיך" הוא מדריגת אהבה הפנימיות שבמצותיך, שהיא על ידי אהבה ודביקות כנ"ל.

או יאמר שמחה לאיש כו'. דהנה ידוע שעיקר החיות של כללות ישראל אינו אלא בארץ הקדושה, השי"ת יקבץ נידחינו מהרה למקום חיותנו. אך הצדיק הדבוק בהבורא ית"ש ובשמו הגדול, יש לו חיות אף בכל מקום שהוא, וזהו "ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה", פירוש יעקב היה לו חיות אף בארץ מצרים, על ידי שם הוי"ה ב"ה וברוך שמו, שהוא במספר קטן שבע עשרה בגימטריא "טוב". וזהו "שמחה לאיש במענה פיו", כי "מענה" הוא לשון מעון ודירה, דהיינו הצדיק על ידי עסקו בתורה ותפילותיו הזכים והצלולים בדביקות גדול שיש לו, יש לו חיות, ונמצא "פיו" הוא דירתו בכל מקום שהוא, וזה "שמחה" לו, ואשרי לו ולחלקו לאיש הצדיק.

*****

ההופכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים. נראה כי יש שני צדיקים, הצדיק האחד יש שממתיק דינים בעבודתו הקדושה, שמהפך מידת הדין למידת הרחמים. ועוד יש צדיק שאינו עושה שום פעולה לזה, אלא שמכח צדקתו הגדולה ממילא אין הדין יכול לשלוט כלל, והחסדים גוברים בזכותו. וזה הוא "ההופכי" כו', כי הדינים נקראים "צור", שהם קשים כמו האבן, והצדיק מהפך אותם לרחמים, ואדרבה ממשיך חסדים, וזהו "ההופכי הצור" שהם הדינים להיות "אגם מים" שהם מרמזין אל החסד, "חלמיש" הוא הצדיק היותר גדול וחזק, כמו חלמיש הזה, "למענו" כמו למענו, "מים" כלומר בשבילו לבד בלי שום פעולה, רק שזכותו מגין ובא השפע על ידו.

*****

כי יצפני בסכה...בסתר אהלו

חג הסוכות של תלמיד הרבי הנועם אלימלך

תלמיד הרבי הנועם אלימלך זצוק"ל שזכה למשפחה ברוכת ילדים, בערבי שבתות וחגים היה נעלם וחוזר לפנות ערב הביתה, שפירושו שהיה חוסר בידים עוזרות והיה לחץ גדול מאוד שנפל בעיקר על בנו הבכור שבקושי היה בגיל עשר, הבן חשב לתומו שהאבא כנראה עובד קשה לפרנסתו. והרגיש שכל כך טוב שהוא עוזר לאבא בזה שלוקח את העזרה בבית על שכמו,

מנהגו של תלמיד זה שהיו סועדים על שולחנו אורחים עניים כל שבת וחג. פעם אחת היה אורח שלא היה לו מקום לישון והבן הבכור שהיה רגיל לקחת פיקוד על העזרה בבית נתן את המיטה שלו לאורח והוא ישן על כלי מיטה בלבד בחדר. **למחרת ביום שב"ק** הודה האורח מאוד לבן זה בירך אותו ואומר לו אשריך שאתה נוהג כמו אביך הצדיק שכל כולו עזרה לזולת, וממשיך ומספר לו. שהאבא תלמיד של הרבי הנועם אלימלך כל ערב שבת ויום טוב מתרוצץ בין בתי הכלא

ובתי משפט לשחרר אנשים משם שיוכלו להיות חפשיים בימים אלה, ומסביר לו על הקושי ועל סכומי העתק של הערבויות עליהם אביו חותם.

הבן שומע ולא מאמין למשמע אזניו, ילד בן עשר לוקח פיקוד על ההכנות לשבת וחג במקום אביו בחשבו שהאבא עמל לפרנס אותם, ומתברר לו שהאבא במקום לעזור בבית פשוט עוזר לאחרים ולא מתחשב בבני ביתו כלל. למחרת השבת כשאביו הגיע הביתה בסוף היום שואל אותו בנו "כבוד אבי מורי היתכן שאתה מפקיר אותנו אנחנו ששה אחים ואני הגדול רק בן עשר ואמא חלשה ועוזר לאחרים, חייך קודמים. אנחנו קורסים ואתה מחשיב אנשים רדודים ופחותים אלה יותר מאיתנו"

אמר לו האבא אסביר לך למה אני מתנהג כך. אנחנו אומרים קאפיטל לדוד ה' אורי וישעי בחג הסוכות כי מוזכר שם ייחודיותו של החג. **כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני** וצריך להבין פירוש פסוק זה כי בגלל ששייך הנהגת הפסוק בסוכות אומרים אותו.

סכות זה זמן שמחתינו, מצוה דאורייתא מפורשת לשמוח בחג הסוכות, ואם צריך להתחבא בסוכה בגלל שזה יום רע או ששולטת בו הרעה, אז מה זה כל כך טוב ושמח, עדיף שה' יסיר את הרע שהרי להיות מוחבא וצפון לא שמחים בזה כלל ועיקר. ועוד הפסוק סותר את עצמו, כי מסיים בסתר אהלו שזה לא הצפנה אלא בית וכן בצור פי' בחוזק ובעוצמה של סלע ירוממני. אז מה זה בעצם הסוכה, וזמנה. זה טוב או רע. זמן שמחה או זמן של פחד ומחבוא.

ההסבר בזה יש שני סוגי אנשים האחד. שהם בצור ירוממני יש להם חוזק ועוצמה והם זוכים בברכת בסתר אהלו יש להם בית ומשפחה שלהם. השני שהם בבחינת היום רעה. רע להם הם לבד ואין לאיש אינטרס בהם ורע להם בגופם בנפשם ובנשמותם, והם בבחינת יצפנני מלשון הפסוק, מצפון תפתח הרעה. וגם אלה דרכם להיות תמיד מוסתרים, מלשון צפון-מחבוא.

ומלמד אותנו דוד המע"ה. שעומק ומהות של החג זה שהבצור ירוממני יחזק ויעזור לזה שהוא בבחינת צפון ביום רעה. ולכן תקנו חז"ל לומר פרק זה גם בסוכות ללמד אותנו שזה ההנהגה והערך הנכבד של חג הסוכות.

והוסיף הקב"ה זיכה אותי בבית עם משפחה חשובה וילדים טובים, אמנם קצת קשה, אז יש לי אותך שאתה לוקח את עול הבית בהצלחה. אבל אתה לא יכול לדאוג לאלה שהם ביום רעה, ולכן אני מחויב בזה, וככה אנחנו מקיימים ביחד את ההכנות לחג כראוי וכנכון. והאמת היא שכך צריך לנהוג בכל ערב שב"ק ויו"ט, רק דוד המע"ה הדגיש את זה בסוכות כי התורה הדגישה את מצוות השמחה בחג הסוכות. ע"כ.

ונזכה לחוג את הסוכות באהבה בשמחה ובטוב לבב